

ikke kræver rettens godkendelse. Dette forekommer foreningen ubetænkeligt, når arrestanten, anklagemyndigheden og institutionens ledelse alle skal samtykke.«

På baggrund heraf foreslår Differentieringsudvalget i rapporten, at retsplejelovens § 777, 1. pkt., ændres således, at overførsel til en fuldbyrdelsesinstitution inden en fuldbyrdelig dom ikke kræver rettens godkendelse.

7.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet er enig i, at det i sager om frivillig overførsel til en fuldbyrdelsesinstitution efter retsplejelovens § 777, 1. pkt., er ubetænkeligt, at overførslen sker uden rettens godkendelse, når samtykke fra arrestanten, anklagemyndigheden og institutionens ledelse foreligger.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at § 777, 1. pkt., ændres således, at en overførsel af en varetægtsarrestant til en fuldbyrdelsesinstitution kan ske, hvis institutionens ledelse, anklagemyndigheden og varetægtsarrestanten samtykker heri.

En tvangsmæssig anbringelse vil fortsat kun kunne gennemføres med rettens godkendelse, jf. § 777, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14 (ændring af retsplejelovens § 777, 1. pkt.), og bemærkningerne hertil.

8. Behandlingen af varetægtsarrestanter i fuldbyrdelsesinstitutioner mv.

8.1. Gældende ret

Det følger af retsplejelovens § 777, 2. pkt., at hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan en anbringelse på en anstalt for personer, der udstår frihedsstraf eller forvaring, eller i hospital mv. undtagelsesvis ske uden varetægtsarrestantens samtykke. I institutionen behandles den pågældende efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom, jf. § 777, 3. pkt. Varetægtsarrestanten må dog ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 771, stk. 2, jf. § 777, 4. pkt.

De nærmere regler om en varetægtsarrestants mulighed for udgang er nærmere beskrevet i varetægtsbekendtgørelsens kapitel 19 om udgang samt varetægtsvejledningens kapitel 19, punkt 89 ff.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 243 af 8. juni 1978 (FT 1977-78, tillæg A, sp. 2398). Lovforslaget, herunder bestemmelsen i § 777, byggede på Strafferetsplejeudvalgets betænkning om anholdelse og varetægt (betænkning nr. 728/1974). I for-

hold til udvalgets forslag var der dog sket en ændring i det fremsatte lovforslags § 777, idet muligheden for tvangsmæssig overførsel, jf. § 777, 2. pkt., var tilføjet. Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. FT 1977-78, tillæg A, sp. 2398, fremgår:

“Efter bestemmelsen, der i det væsentlige svarer til § 771 i udvalgets udkast [betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt], kan en varetægtsarrestant med rettens godkendelse anbringes i en afsoningsanstalt eller behandlingsinstitution, hvis han selv, anklagemyndigheden og institutionsledelsen samtykker heri. Det er således en betingelse, at arrestantens samtykke indhentes. Der er imidlertid i den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for, at sådan overførsel undtagelsesvis kan ske uden arrestantens samtykke. Der har i praksis vist sig et behov herfor, når helbredsmæssige grunde eller hensynet til andres sikkerhed har gjort en overførsel påkrævet. En hertil sigtende bestemmelse er foreslået indsat som 2. pkt. Det er en forudsætning også i disse tilfælde, at rettens godkendelse foreligger. Uanset bestemmelsen i 3. pkt. forudsættes den pågældende behandlet som varetægtsarrestant i det omfang, hensynet til orden og sikkerhed i institutionen gør det muligt. Således forudsættes det, at vedkommende ikke undergives arbejdspligt.»

Formuleringen og opbygningen af § 777, 3. og 4. pkt., har givet anledning til tvivl om, i hvilket omfang frivilligt overførte varetægtsarrestanter og tvangsmæssigt overførte varetægtsarrestanter skal behandles efter fuldbyrdelsesinstitutionens regler eller efter reglerne for varetægtsarrestanter.

Baggrunden for denne tvivl skal bl.a. søges i forarbejderne til § 777, idet det ikke klart fremgår, om 3. og 4. pkt. i bestemmelsen omfatter ikke blot tvangsmæssigt overførte varetægtsarrestanter, men også frivilligt overførte varetægtsarrestanter.

Det fremgår imidlertid af betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt, side 54, at varetægtsarrestanten, når denne frivilligt er overført til en fuldbyrdelsesinstitution, skal behandles efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt det pågældende sted. Baggrunden herfor er ifølge betænkningen hensynet til anstaltens eller institutionens arbejde, som ville blive vanskeliggjort, hvis varetægtsarrestanten skulle behandles efter særlige regler.

8.2. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet finder i relation til den tvivl, der er opstået i forbindelse med fortolkningen af § 777, at der er behov for at præcisere bestemmelsens ordlyd. Justitsministeriet foreslår derfor, at det i § 777, 3. pkt., præciseres, at den frivilligt overførte varetægtsarre-